

**LỄ KÍNH CHƯ PHẬT TÔN KÍNH ĐỐI VỚI CHÚNG SANH KHÔNG ĐỒNG
KHÔNG GIAN DUY THỨ
TẬP 2**

Người giảng: Cư sĩ Dương Thục Phương

Thời gian: Tháng 7 năm 2004

Giảng tại: Hiệp Hội Giáo Dục Phật Đà Hồng Công

Cẩn dịch: Vọng Tây cư sĩ, Mộ Tịnh cư sĩ

Biên tập: Phật tử Diệu Hiền

Xin kính chào chư vị đồng tu!

Lần trước hậu học đã báo cáo với mọi người, chúng ta làm thế nào để vì tất cả chúng sanh trong không gian không đồng duy thứ mà lập bài vị cho họ, để siêu độ cho họ. Tiếp theo xin giới thiệu với mọi người một vài sự việc mà chính bản thân cũng đã từng trải qua, xin báo cáo với các vị.

Tôi có một người bạn, anh ta đang mở xí nghiệp. Xí nghiệp này xây cũng rất lớn. Tại nơi sắp sửa xây dựng công ty, anh ấy dành riêng một phòng trong số những văn phòng làm việc ngày ngày chuyên phát mở Phật kinh, ngày ngày phát mở Phật hiệu, ban đêm thì mở Kinh, ban ngày thì cho phát Phật hiệu. Sau đó thì một số cư sĩ nơi đó cũng đến nơi này để thờ phụng tu tập, ban ngày cũng niệm Phật. Vì công ty vẫn còn chưa thành lập, cho nên không có gây trở ngại gì cho việc hoạt động của công ty. Những cư sĩ ở nơi đó xem nơi này như một đạo tràng nhỏ để mỗi ngày ở đó niệm Phật. Lúc đầu công ty này có lập ra một số bài vị lớn, dùng tên ông chủ của công ty để lập vài bài vị lớn, cúng những bài vị này ở nơi đó văn kính thính pháp. Có một số vị Phật tử, sau khi đến đây niệm Phật thì liền đã có thay đổi, lần lần lượt lượt có người thay cho một số thân bằng quyến thuộc, hoặc là người mới vừa quá vãng, hoặc là người gặp bất trắc, hoặc là người bị bệnh mà lập bài vị, bài vị cũng vì thế mà tích lũy càng ngày càng nhiều.

Công ty có phái một người ở nơi đó phụ trách gìn giữ. Bởi vì ông ấy không phải Phật tử, ông ấy cảm thấy sao mà lại có thể lập nhiều bài vị như vậy, thế là liền đi thỉnh giáo một số người, hỏi họ là vấn đề này có ảnh hưởng gì về sau không? Kết quả ông hỏi không đúng người, người ta đã nói với ông: *“Ông mời thần thì dễ, tiễn thần thì khó. Ông viết ra nhiều bài vị như vậy, công ty của ông sẽ âm u lắm. Ông đã mời đến nhiều hồn ma như vậy, ông không sợ trong nhà toàn là hồn ma sao?”*. Kết quả là khiến cho người phụ trách này bắt đầu thấy lo lắng, cho nên đã ra lệnh cho những vị cộng tu trước giờ ở đây, những vị cư sĩ đến niệm Phật này, muốn họ phải dọn đi. Sau khi dời đi thì sự tình liền phát sinh. Phát sinh thế nào? Buổi tối các hồn ma này liền đi đến tìm người phụ trách này, đến tìm như thế nào? Ngày ngày đến tìm ông, là có một luồng gió mà ông cảm thấy gió giống như cuộn sóng, từ từ mà thổi vào trong phòng của ông. Ban đầu ông chưa hiểu ra, ông cảm thấy gió từ đâu mà đến thì ông che hết lại những kẻ hở đó, nhưng dù có che thế nào thì đều chẳng ăn thua gì. Sự tình ngày một nghiêm trọng hơn,

ông ấy thậm chí cảm thấy rằng suốt cả một đêm bị trêu chọc đến nỗi không có cách nào ngủ được. Có một lần ông trong lúc tức giận còn cầm cả dao, xem thử có thể trấn áp được những hồn ma này không. Sau khi cầm dao lên, cảm thấy gió từ đâu thổi đến thì ông đâm dao về đó, nhưng mà tình hình vẫn cứ như cũ. Cứ như vậy đại khái trải qua thời gian khoảng chừng một tháng, thì người phụ trách nơi này quả thực là chịu không nổi nữa, bởi vì ban đêm gần như không có cách nào ngủ được, cho nên ông gọi điện cho ông chủ của mình.

Ông chủ là một Phật giáo đồ, ông liền hỏi tôi sự việc này lớn rồi, phải nên giải quyết như thế nào? Thế là chúng tôi liền vội lái xe đến đó. Đến nơi thì xem thấy Niệm Phật Đường này bầu không khí từ trường rất tốt, tôi cũng thấy có cúng một số bài vị trên bàn thờ Phật, có khoảng chừng hai ba mươi bài vị. Xem qua một vòng, chúng tôi ở đó bắt đầu thấp hương tỏ lòng áy náy với những chúng sanh này, tại vì ông là ông chủ, nên tôi khuyên ông hãy tỏ lòng áy náy với những bài vị trước, nói không biết vì việc gì mà xảy ra việc này. Hậu học cũng đối trước những bài vị chúng sanh này mà nói, ở đây là công ty, tôi rất hy vọng có thể giúp họ lập mới lại một bài vị lớn, và chuyển dời họ đến Học Viện Tịnh Tông Úc Châu, thỉnh mời họ từ nay về sau hãy đến Tịnh Tông Học Viện Australia văn kính thỉnh pháp, đi đến đó huân tu, không nên ở nơi này nữa. Thế là chúng tôi tại trong Niệm Phật Đường này từ từ mà nhiều Phật niệm Phật đại khái khoảng chừng hai đến ba tiếng thì chúng tôi lại tường trình một lần nữa với họ, là vì công ty sắp sửa phải đi vào sản xuất, nơi này thật không có cách nào tiếp tục cúng dường họ nữa, không còn cách nào để mời họ ở đó huân tập lâu dài được, từ nay về sau chúng tôi xin đưa họ đến Australia, một ngày nữa là chúng tôi rời khỏi. Sau khi rời khỏi, chúng tôi cũng có hỏi người được cử đến phụ trách nơi này xem tình hình ông ấy thế nào rồi? Từ đó trở về sau thì buổi tối vào giữa đêm không còn có cảm giác gió thổi vào ông ấy như trước nữa.

Sau khi chúng ta đã lập xong một số bài vị, thì chúng ta không thể nào tùy tiện mà đem họ dẹp bỏ đi, hoặc là lúc ban đầu đã thờ cúng, ví như là có cúng dường cho họ nghe kinh nghe pháp, chúng ta đều phải tiếp tục. Nếu như bạn muốn dời đi hoặc giả là có bất kỳ dịch chuyển nào, cũng nên phải thấp hương khấn vái, để cho họ được một sự sắp xếp tương đối là thỏa đáng.

Buổi sáng hôm nay có người gọi điện thoại cho Lão Pháp Sư, nói rằng mấy ngày gần đây ông bị một số hồn ma làm phiền đến nỗi không thể ngủ được. Lão Pháp Sư liền hỏi ông, ông là người phụ trách của đạo tràng, phải chăng là gần đây ông đã có việc làm nào đắc tội với những hồn ma này? Đắc tội với những chúng sanh này hay không? Vị cư sĩ này liền suy nghĩ lại một chút, mấy ngày trước ông nhìn thấy những bài vị quả thực là quá nhiều, cho nên không nghĩ ngợi gì đã đem cắt bớt đi một số bài vị. Lão Pháp Sư nói vậy thì đúng rồi, vấn đề là ngay tại chỗ này, ông đem những chúng sanh mà vốn là họ đang ở tại đó tu học rất tốt, chúng ta thì cảm thấy họ quá chiếm chỗ ở nơi đó, liền tùy ý đem họ dọn bớt, giống như là chúng ta đã trở ngại họ tiến tu học tập, cho nên họ

liền sẽ đến tìm bạn. Do đây mới thấy, hết thảy những chúng sanh trong không gian không đồng duy thứ quả thực là vô cùng thống khổ, nay họ có thể nhận được từ những người học Phật chúng ta một cái cất tay vì họ mà lập bài vị, tin tưởng họ nhất định ở tại nơi này có thể sẽ rất là an ổn để văn kinh thánh pháp. Đặc biệt là Lão Pháp Sư khởi xướng người học Phật trên toàn cầu, tất cả các cư sĩ của Tịnh Độ tông, hy vọng buổi tối đều có thể mở “Kinh Địa Tạng”, khiến những chúng sanh này có được cơ duyên nghe đến Phật pháp, giúp đỡ họ hiểu được sự khổ sở của lục đạo luân hồi, có thể dựa vào sự huân tập Phật pháp mà phát nguyện cầu sanh Cực Lạc thế giới.

Vào cuối năm ngoái, hậu học ở tại Bắc Kinh, có vài vị đồng tu họ có một số vấn đề muốn tìm tôi để cùng nhau nghiên cứu, xem xem chúng tôi có cách nào giải quyết những vấn đề này không? Vị đồng tu này đã đưa ra một vấn đề như thế này. Ông có người bà con xa, tại nơi rất hẻo lánh của Cam Túc. Vùng đất này chùa chiền không nhiều, muốn thỉnh Pháp Bảo cũng không phải là dễ dàng, cho nên ông ấy đã gửi một bộ “Địa Tạng Bồ Tát Bốn Nguyện Kinh” cho người bà con xa này để học tập và nghe giảng. Người bà con xa của ông nghe xong rất là hoan hỷ, mỗi ngày hẳn có thời gian rảnh thì tự mình mở VCD xem “Kinh Địa Tạng”.

Có một buổi tối nọ, người bà con xa này của ông nằm mộng, trong mộng thấy có hai hồn ma, một lớn một nhỏ. Hai hồn ma này dùng giọng điệu cầu khẩn, kính nhờ người bà con này của ông, hy vọng mỗi ngày thời gian mà bà mở kinh không nên vào ban ngày, mong có thể sau 5 giờ chiều mới mở “Kinh Địa Tạng”. Người bà con này sau khi tỉnh giấc mộng vẫn nhớ rất rõ ràng, việc này suy nghĩ mãi cũng không hiểu được là có ý gì? Bà chỉ biết rằng, tôi văn kinh thánh pháp là chuyện tu học của cá nhân, vốn là không có nghĩ còn có pháp giới chúng sanh, còn có chúng sanh khổ nạn trong những tầng không gian khác nữa, bà không có nghĩ đến việc này, thế là bà cũng không để ý nữa, cho nên vào buổi tối bà cũng không có mở bộ Kinh điển này. Bởi vì buổi tối gia đình quỵn thuộc đều trở về hết, có người thì muốn xem ti vi, còn có người thì muốn xem những tiết mục khác nữa, cho nên cũng không tiện để mở, thế là cũng không có mở kinh. Không ngờ rằng bà không mở kinh thì đã rất nhanh lại nằm mơ. Trong giấc mơ, hai hồn ma này lại xuất hiện nữa, tướng mạo của hai hồn ma trong lần xuất hiện này thì vô cùng khó coi, cả hai đều đã biến to lên, ngoại hình bên ngoài đã trở nên rất xấu xí, đã trách móc bà, tôi đã nói với bà là sau 5 giờ thì hãy mở kinh, tại vì sao mà bà lại không mở? Khi đó người này cũng rất khiếp sợ, ngay trong cảnh của giấc mơ cũng rất khiếp sợ, hồn ma đã ấn vào ngực của bà ấy, dùng sức giống như muốn bấu vào bà, cấu bà ấy rất mạnh, nói với bà một cách dồn dập, bảo bà mở kinh tại vì sao mà bà không mở? Người bà con khiếp hãi tỉnh dậy, ngày hôm sau mà ngực vẫn còn cảm thấy rất đau. Bà lần này bị dọa đến không dám không mở kinh, thế là vào mỗi ngày cứ đến 5 giờ chiều, khi trời nhá nhem tối thì bắt đầu mở “Kinh Địa Tạng”.

Sau khi mở được vài ngày, thì đứa cháu trai còn nhỏ của người bà con này nói với bà ngoại của nó rằng: *“Ngoại ơi! ngoại ơi! Nhà của mình đầy cả ma, chỗ nào cũng có*

ma, bóng đèn điện tủ lạnh trên bức tường, trên tủ sách, không có nơi nào không có ma”. Nó nói ma lớn ma nhỏ rất nhiều rất nhiều, nhưng mà đứa bé này không hề sợ hãi gì cho lắm, trái lại sau khi kể cho bà ngoại nó nghe thì bà ngoại nó lại vô cùng sợ hãi: “Nguy rồi nhà chúng ta không mở kinh thì còn tốt, sau khi mở kinh rồi thì khắp nhà đầy cả hồn ma”. Người bà con này sau khi nghe đứa cháu nói như vậy, bắt đầu thấy phân vân cũng không dám mở nữa, không biết phải làm thế nào thì mới được, sức khỏe mỗi ngày một yếu đi, cho nên người bà con xa này không còn cách nào, liền cầu cứu vị đồng tu này ở Bắc Kinh giúp đỡ. Vị đồng tu này cũng không biết sao, đi đâu để tìm kiếm cho vấn đề này, nên giải quyết như thế nào? Sau đó nghe được tôi đúng lúc cũng đang ở Bắc Kinh, hy vọng rằng tôi học Phật về thời gian có thể là dài hơn họ thì có thể tìm ra cách giải quyết.

Hai bên chúng tôi ngồi lại với nhau để bàn về việc này. Sau khi ông kể xong, tôi cũng cảm thấy sự việc này quả thực là một sự việc rất to lớn, vì trong số những đồng tham đạo hữu thì cũng có rất là nhiều những cảm ứng giống như vậy, cho nên tôi cảm thấy sự việc này không thể không báo cáo với Lão Pháp Sư. Bản thân tôi từ mấy năm trước đã bắt đầu thói quen mở kinh vào buổi tối, nhưng mà từ trước giờ chưa từng xảy ra tình hình giống như vị đồng tu này. Khi đó tôi liền đem việc tôi nghi thức lễ thỉnh để phát mở kinh điển buổi tối nói với vị đồng tu Bắc Kinh này.

NGHI THỨC LỄ THỈNH ĐỂ MỞ PHÁT KINH ĐIỂN VÀO BUỔI TỐI

Tôi nói, mỗi lần trước khi mở “Địa Tạng Bồ Nguyện Kinh”, hoặc là “Thập Thiện Nghiệp Đạo Kinh”, hay là những loại kinh điển nào khác, tôi đều trước hành tam vấn tẩn, thỉnh mời chư Phật Bồ Tát, Long Thiên Hộ pháp đến hộ trì đạo tràng gia đình, nguyện đạo tràng trong nhà này có thể mở rộng ra thành một đạo tràng lớn như hư không pháp giới, chứ không thể nào nhỏ nhoi đơn độc như là nhà của mình nơi này.

Sau khi tam vấn tẩn xong còn phải nguyện thầm, hy vọng nương vào gia trì của Phật Bồ Tát, tất cả những chúng sanh ghé bước đến để nghe Phật pháp này đều có thể sớm ngày phát nguyện cầu sanh thế giới Cực Lạc, đều có thể sớm ngày thoát ly biển khổ.

Sau khi kết thúc tam vấn tẩn và những lời khẩn nguyện, hậu học lại hướng ra bên ngoài (hướng về phía cửa sổ hoặc là hướng về phía cửa lớn), lại ba lần lễ thỉnh ngoài cửa, thỉnh tất cả pháp giới chúng sanh, nếu như các vị không chệ trong nhà nhỏ hẹp, nếu như quý vị cũng sẵn lòng lắng nghe Lão Pháp Sư Tịnh Không tuyên giảng về “Địa Tạng Bồ Tát Bồ Nguyện Kinh”, hoan nghênh các vị đều đến nơi này lắng nghe Phật pháp, học tập Phật pháp, đồng thời chúc cho tất cả chúng sanh đến lắng nghe được ở trong oai thần gia trì của Phật lực, người người đều có thể cùng lợi ích, mỗi mỗi đều có thể hoa khai kiến Phật.

Sau khi lễ thỉnh như vậy xong rồi, tôi lại đem một ít bánh ngọt hoặc là bánh quy v.v...(nếu trong nhà có) đặt trong một cái đĩa nhỏ để lên trên bàn uống trà, mời họ đến để mà hưởng dụng.

Tôi nghĩ con người thường tình, nếu như mà bạn có sự cung kính, sự kính trọng thì đối phương cũng sẽ rất vui lòng tiếp nhận, càng huống hồ con người chúng ta nghe Phật pháp, chúng ta cũng rất hy vọng có được vị trí tốt, ngồi xuống để lắng nghe khai thị của sư trưởng, chúng ta cũng rất mong hoàn cảnh vị trí của chỗ ngồi đều được thật tốt, thật lý tưởng để xem thấy Pháp sư giảng kinh cho được thật rõ ràng tinh tường, nên tôi lấy tâm lý như thế để khai thỉnh chúng sanh như vậy, cho nên là trước giờ cũng chưa hề xảy ra trong nhà có bất kỳ khác thường nào, ngược lại cảm thấy phòng khách nơi mở kinh, hề mà đến buổi tối thì tôi mở đèn với ánh sáng nhè nhẹ, đèn có ánh sáng rất yếu, nhưng lại cảm thấy trong phòng khách rất là sáng sủa, dường như có cảm giác giống như là được phóng quang vậy. Thế là tôi đã đem việc mở Kinh điển như thế nào, nghi thức mà cá nhân tôi khai thỉnh nói lại cho người bạn ở Bắc Kinh này nghe, phải chăng có thể nào làm giống như phương thức lễ thỉnh của tôi, thỉnh chư Phật Bồ Tát Long Thiên Hộ Pháp đến hộ trì cho nhà của họ, không nên để cho trẻ con nhìn thấy những hồn ma nhiều như vậy, gây nên sự khủng hoảng cho những người trong nhà. Tôi tin tưởng rằng thông qua sự khai thông như vậy, sau khi hiểu rõ thì hiện tượng này được sẽ giải trừ.

Cũng ngay trong khoảng thời gian giống như vậy, tôi nghe được từ hai vị đồng tu ở Bắc Kinh cũng nói rằng buổi tối sau khi mà mở “Kinh Địa Tạng”, bầu không khí trong cả nhà có cảm giác trở nên rất là u ám, đặc biệt là kỳ lạ, cũng khiến hai vị đồng tu này sợ, họ cũng không còn dám mở Kinh nữa, đều cảm thấy rằng trong nhà đã mời đến nhiều chúng sanh như vậy, làm sao đây? Cho nên sau khi tôi đem vấn đề này đến xin chỉ thị của Lão Pháp Sư, Lão Pháp Sư yêu cầu chúng tôi nhanh chóng viết một bài rồi đăng tải lên trên mạng, nói cho tất cả các đồng tham đạo hữu biết, chúng ta nên phải dùng cái tâm như thế nào để lễ thỉnh họ đến nghe Phật pháp.

Cũng trong khoảng thời gian này, có vị đồng tu Đài Loan, lần đầu tiên bà mở “Kinh Địa Tạng”, bởi vì máy móc trong nhà tương đối là cũ kỹ, cho nên máy không thể tự động mở lại khi đã chiếu hết đĩa. Ngày đầu tiên bà mở, cách ngày sau đó thì cảm thấy chịu không nổi, vì sao mà chịu không nổi? Vì cứ sau khi phát xong (khoảng một giờ), thì tự nhiên như là bị gọi dậy, thức dậy thì nhìn thấy Kinh đã ngừng phát, thế là bà bấm một cái. Bà nói mỗi tối cứ mỗi một giờ đồng hồ như vậy thì lại tỉnh dậy. Một ngày trôi qua bà thấy vẫn ổn, nhưng sau ngày thứ hai thì bà không còn chịu nổi, không phải tìm bà thì cũng đi tìm chồng của bà, cho nên cả hai vợ chồng sau khi mở được hai - ba ngày, bà liền gọi điện thoại cho tôi hỏi phải làm sao? Những máy móc trong nhà tôi hiện bây giờ không thể nào tự động phát trở lại được, nhưng mà những chúng sanh này lại như là đặc biệt rất muốn được nghe Phật pháp, cho nên sau mỗi khi phát được một giờ đồng hồ thì ngừng lại, do đó hai vợ chồng phải luân phiên thức dậy để mà nhấn vào cái máy

này. Bà nói với tôi, hai vợ chồng bà chịu không nổi rồi, hai - ba ngày không ngủ được, sức khỏe chóng đỡ không nổi, hỏi tôi phải làm thế nào? Bà hỏi, có thể thấp hương nói với những chúng sanh này là có thể nào đợi bà mua được cái máy mới rồi mới mở lại, để cho bà nghỉ ngơi một - hai ngày có được hay không? Bà gọi điện thoại muốn chúng tôi bàn bạc về vấn đề này. Bà nói, nếu có thể, bà rất muốn mua một cái máy tốt để mở cho họ nghe, chiếu cho họ xem. Tôi nói chiếu theo lý thì chắc có thể, nên làm cho thông hiểu mới được. Tôi liền nói với bà, bà phải thật chân thành mà nói rõ ràng, mình bạch với tất cả những chúng sanh này, tạm thời ngừng việc mở kinh chỉ là bất đắc dĩ, mong họ lượng thứ cho. Sau đó bà đem chiếc máy mới về thay vào, tất cả cũng đều rất thuận lợi mà không hề có sự khác thường nào.

Do những việc trên mà chúng ta có thể hiểu được một cách rõ ràng, chúng ta không thấy sự bức thiết của rất nhiều chúng sanh trong không gian không đồng duy thứ đối với việc nghe Phật pháp. Từ vị đồng tu ở Cam Túc, chúng ta cũng có thể cảm nhận được, tại những nơi xa xôi mà có thể nghe pháp là vô cùng khó khăn, cho nên có một nhà có cơ duyên mở băng đĩa Lão Pháp Sư giảng về kinh Phật, thì có chúng sanh nhiều đến như vậy, gần như là chen chúc nhau ở đó để nghe Phật pháp. Do đây mà suy ra, chúng ta có thể tưởng tượng được, có biết bao nhiêu chúng sanh trong không gian không đồng duy thứ này vô cùng bức thiết hy vọng chúng ta mỗi buổi tối cất tay một chút để tắt mở đầu VCD trong nhà, chỉ nhấn một cái thì lợi ích cho biết bao chúng sanh, có thể giúp bao nhiêu là chúng sanh, chúng ta không có cách nào tính đếm. Vào buổi tối, lúc chúng ta ngủ thì họ huân tập. Cho nên chỗ này hậu học cũng rất hy vọng người học Phật chúng ta đều có thể phát huy tâm yêu thương, đều có thể đem việc thao tác đơn giản trên máy, đơn giản chỉ là một cái nhấn máy, sau đó thì có thể khiến sự việc lợi ích cho rất nhiều chúng sanh, vì sao chúng ta lại không hoan hỷ mà làm? Cất tay một cái là có thể giúp rất nhiều chúng sanh, chúng ta không nên keo kiệt một động tác nhỏ đến như vậy. Cho nên, hậu học cũng nhờ một cư sĩ - anh ấy làm việc về trang mạng, nhanh chóng cho đăng tải thông tin như thế. Anh ấy cũng nói với tôi, sau khi cho đăng thông tin này, người xem trên trang mạng được phát theo yêu cầu trong khoảng thời gian đó đặc biệt nhiều, bởi vì đây có thể là một con đường rất tốt để tiêu tai miễn nạn, giúp đỡ tất cả chúng sanh được an tâm yên định. Đây là việc vô cùng quan trọng.

Trong văn phòng làm việc chúng ta có hai ba vị đồng tu, trong thời gian qua họ cũng không có mở Kinh điển, họ cũng là có sự lo sợ giống như thế, cũng rất sợ là sau khi mở Kinh thì trong nhà sẽ đầy ma quỷ. Sau khi tôi nói với họ xong, họ cũng dựa theo cách thức như vậy, trước lễ thỉnh chư Phật Bồ Tát, sau thỉnh tất cả chúng sanh, họ cũng cảm thấy rằng từ trường trong nhà, cả bầu không khí mỗi khi đến buổi tối thì trở nên tốt hơn. Do đây có thể biết, ta đối với chúng sanh chỉ cần là chúng ta dùng tâm chân thành để mà phục vụ họ, tin rằng họ cũng sẽ báo đáp lại chúng ta, cũng sẽ cảm kích chúng ta.

Sau đó, trên bài viết đã đăng tải chúng tôi lại thêm một đoạn, ngoài việc thỉnh chính pháp giới chúng sanh đến để lắng nghe Phật pháp ra, đầu tiên cần phải thỉnh là những

oán thân trái chủ của chính mình, những oán thân trái chủ từ vô thủy kiếp đến nay và cả những oán thân trái chủ của gia đình quyến thuộc cùng đến nghe Phật pháp. Khi chúng ta khải thỉnh thì càng nên phải sám hối, tỏ lòng hối hận với họ, sám hối lỗi lầm của mình đối với họ, thật chân thành mà hy vọng họ có thể tha thứ, càng tiến thêm một bước lễ thỉnh cũng có thể đạt được kết quả rất tốt.

Có một vị bằng hữu, sau khi vị ấy làm như vậy, nói với tôi là sự nghiệp gần đây của vị ấy có cảm giác thuận lợi hơn những năm trước không biết là có đến bao nhiêu lần, cho nên vị ấy cảm nhận sâu sắc rằng, đích thực những thân bằng quyến thuộc này và còn tất cả oán thân trái chủ của chính mình trong nhiều kiếp đều nhờ nghe kinh mà đều có thể đem những oán hận thù địch giảm bớt đi rất nhiều. Cho nên, lần này hậu học đem những kinh nghiệm bản thân báo cáo với chư vị, chúng ta quả thực không nên sợ hãi mở Kinh ban đêm, có mang đến cảm giác khiếp sợ cho gia đình hay không? Nhất thiết không nên có suy nghĩ như vậy. Khẳng định là không có, cho dù trẻ con nhìn thấy họ thì cũng không bị hại. Đã từng có một vị đồng tu, cậu ấy cũng có cảm giác như vậy, cậu ấy đã nói với mẹ của cậu ấy: *“Mẹ ơi! Mỗi một lần mẹ mở đĩa ông cụ giảng kinh (cậu ấy gọi Lão Pháp Sư là ông cụ), trong nhà liền có rất nhiều người đến, nhưng mà những người này đều rất tốt, đều là rất có thiện ý, không có một ai có tướng mạo khó coi cả”*. Người mẹ này không hề sợ hãi. Sau một thời gian, bà lại hỏi con trai của bà rằng, con có còn thấy trong nhà mình có rất nhiều người đi lại nữa hay không? Đứa con trai này đã nói với bà rằng, đã không còn nhìn thấy nữa rồi. Tôi nghĩ nếu như người học Phật chúng ta, nếu bạn sợ đem đến cho người thân quyến thuộc trong nhà cảm giác sợ hãi, tôi nghĩ cách lễ thỉnh nói ở trên là cần thiết. Chúng ta nên quán tưởng đạo tràng tại nhà này là đang ở trong hư không, tôi nghĩ như vậy mới có thể mời được càng nhiều chúng sanh trong không gian không đồng duy thứ đều có thể cùng nhau đến học tập.

Chúng ta thật bình tĩnh mà suy nghĩ thử, ở tại Bắc Kinh đã có khoảng hơn mười triệu nhân khẩu, ở Thượng Hải nghe nói cũng có hơn hai mươi triệu nhân khẩu, số nhân khẩu nhiều như vậy ở trong một thành phố lớn, chúng sanh bị giết trong một ngày không biết là nhiều bao nhiêu; số thịt cá, chúng sanh mà chúng ta đã ăn một ngày không biết là đến bao nhiêu ngàn vạn, chúng ta không có cách nào tính đếm. Nếu như mỗi một nhà của tất cả những người học Phật vào mỗi ngày buổi tối đều có thể mở kinh, chúng ta đều có thể vì những chúng sanh đã chết đi mỗi ngày này mà làm một nghi thức quy y đơn giản, làm một siêu độ thật đơn giản, làm một lễ thỉnh thật đơn giản, mời họ có thể đến nhà mình để nghe kinh, nghe pháp hoặc là đến niệm Phật, tôi tin là có thể giúp đỡ cho rất nhiều chúng sanh đã thù hận khi chúng bị giết hại.

Giống như một số quan niệm khác của tôi, tôi cũng cùng một số đồng tham đạo hữu đôi bên trao đổi với nhau, tôi cũng mong rằng họ cũng có thể làm được giống như tôi vậy. Tôi cũng nhận được những sự đồng tình của rất nhiều đồng tu, họ cũng đều có thể lý giải giống như vậy, đích thực là đang mỗi ngày vì sự tham ăn, sát sinh của nhân loại trên thế gian này, không biết mỗi ngày có mấy trăm triệu vong hồn như thế, mỗi

ngày đều đang tăng lên, cho nên chúng ta mỗi ngày mở kinh là rất cấp bách, là rất cần thiết, càng huống hồ là từ miệng của đấng trẻ đã nói, trong nhà khắp nơi đều đầy cả những chúng sanh này, cho nên chúng ta càng phải nên có tâm thương xót để phục vụ cho tất cả những chúng sanh khổ nạn này.

Những gì đã nói ở trên đây là thuộc về việc chúng ta làm thế nào phát mở kinh điển, nghi thức như thế nào để khai thỉnh. Tiếp theo chúng ta lại nghiên cứu thảo luận một chút, nếu như chúng ta vì chúng sanh mà lập bài vị, chúng ta nên phải dùng tâm tình như thế nào, nghi thức như thế nào để khai thỉnh tất cả mỗi một bài vị mà chúng ta lập cho những vong linh này? Dưới đây là tâm đắc của hậu học xin báo cáo với chư vị tại nơi này, cung cấp cho mọi người làm tham khảo.

CÁCH THỨC LẬP BÀI VỊ VÀ KHAI THỈNH

Đầu tiên, chúng ta bắt đầu từ oán thân trái chủ nhiều kiếp. Tôi nghĩ mỗi một người đều có kinh nghiệm, mỗi khi đến kỳ Pháp hội thì điều đầu tiên nghĩ đến chính là làm thế nào để siêu độ tất cả những chúng sanh mà mình phạm phải lỗi lầm đã đắc tội trong quá khứ, hy vọng họ nương vào trong Pháp hội mà đến để nghe Phật pháp, có thể hóa giải thù hận của đôi bên. Nhưng mà tôi cũng tin rằng, có rất nhiều người đã không cố gắng lễ thỉnh chân thành đối với họ, thậm chí chỉ là việc cảm thấy rằng mình đã giúp họ lập bài vị thì cũng đã yên tâm thoải mái rồi, cũng không có ai nghĩ rằng mình đã lập bài vị thì nên như thế nào để tiến một bước mà thông hiểu lẫn nhau, khẩn cầu sự tha thứ của họ, lại làm thế nào nương vào Phật lực trong Pháp hội khiến cho tất cả những oán thân trái chủ này có thể tiêu trừ sự bất bình trong tâm, có thể hóa giải đối địch và thù hận của đôi bên. Tôi tin rằng, có rất nhiều đồng tham đạo hữu không biết là phải dùng tâm tình như thế nào để làm việc này.

Lần nói chuyện trước hậu học có đề cập đến, khi tôi đang làm nhiệm vụ viết bài vị cho các cư sĩ, tôi đều nhẹ nhàng mà nhắc nhở họ rằng bạn nên phải như thế nào để lễ thỉnh họ, phải nên nói như thế nào đối với những oan gia trái chủ nhiều kiếp. Kinh nghiệm của hậu học là như thế.

Đối với lũy kiếp oán thân trái chủ

Ví dụ nói tôi hôm nay viết lũy kiếp oán thân trái chủ của cá nhân tôi, tôi nhất định sẽ thề khấn nguyện thế này: **“Nguyện hậu học quá khứ, đời này đời đời kiếp kiếp do vì vô minh, do vì vô tri, do vì ngu si, đã tạo tác tội nghiệp, cho nên não hại các vị, sát hại các vị, phá hoại các vị khiến các vị thống khổ, khiến các vị luôn phải ở trong thù hận, tôi tin rằng các vị nhất định sẽ rất là căm giận tôi. Nhưng tôi không phải không hối hận những tội chướng mà chính mình đã tạo ra, nhưng mà vì tất cả tội nghiệp đều tạo thành do bởi sự vô minh của bản thân, cho nên hôm nay nương nhờ trước Phật Bồ Tát, hậu học khẩn cầu các vị có thể đến đây nghe kinh nghe pháp, có thể ở ngay trong một lần Tam Thời Hệ Niệm này, chúng ta có thể hóa giải**

hết thù hận đã tạo trong quá khứ. Hy vọng các vị có thể thứ lỗi. Hy vọng chúng ta từ nay về sau, đôi bên có thể khuyến khích lẫn nhau, có thể hộ trì cho nhau, có thể cùng nhau niệm Phật cầu sanh Cực Lạc thế giới, vì oan oan tương báo thì biết khi nào dứt, càng hưởng hậu học cũng đã sâu sắc tỉnh ngộ, tất cả hành vi tạo tác tội nghiệp quá khứ đều xin được ăn năn sám hối, hy vọng các vị có thể tha thứ. Hy vọng các vị có thể đến đạo tràng này (ví dụ như là đạo tràng này của bạn ở Úc Châu, thì bạn nói là thỉnh họ đến Úc Châu), hoặc là đến nơi nào đó để nghe Phật pháp”.

Tò lòng sám hối và lễ thỉnh như vậy, mỗi ngày đều phải lễ thỉnh. Trong thời gian Pháp hội, mỗi ngày đều phải lễ thỉnh; thời gian của ba bữa ăn cơm, trước khi chuẩn bị ăn cơm thì hậu học cũng mời họ, nhất định phải lễ thỉnh họ cùng nhau đến cùng hưởng. Sau khi ăn xong cũng nhất định hỏi họ là có phải là các vị cũng rất lấy làm hoan hỷ giống như tôi, ở tại nơi này ăn được một bữa vô cùng thịnh soạn, ăn sáng cũng tốt, ăn trưa cũng tốt, ăn tối cũng tốt, dù sao thì cả ba bữa bạn đều lễ thỉnh họ cả. Sau khi ăn cơm cũng thăm hỏi họ, có phải cũng ăn uống được vui vẻ thanh thản hay không? Trong thời gian Pháp hội đều phải luôn giữ cho được tâm tình và phương thức lễ thỉnh như vậy, để cung kính đối đãi với hết thầy oán thân trái chủ của bạn.

Đối với lịch đại tổ tiên và người gia thân quyến thuộc đã qua đời

Trên đây là chỉ bộ phận những oán thân trái chủ, tiếp đến là bài vị vãng sanh của những người đã quá vãng, bài vị vãng sanh. Nếu như nói chúng ta đã viết cho gia thân quyến thuộc của mình, cũng phải tại Phật tiền mà lễ thỉnh họ. Ví dụ như là người phụ thân đã qua đời, thì hậu học cung kính để mà lễ thỉnh phụ thân bề trên, hy vọng người có thể đến đây văn kinh thính pháp, mỗi ngày niệm Phật, và có thể ở trong Pháp hội khai ngộ liễu giải, có thể hiểu được sự thống khổ luân hồi, có thể từ nay về sau phát nguyện cầu sanh Cực Lạc thế giới. Cứ mỗi một lần hậu học ngồi viết những bài vị siêu độ đều sẽ khẩn nguyện như thế này.

Nếu như họ đã được vãng sanh đến Cực Lạc thế giới, cũng thỉnh họ đến để chung tay góp sức, dẫn dắt người chưa được vãng sanh, những chúng sanh này cùng nhau niệm Phật, cùng nhau khích lệ. cùng hỗ trợ giúp đỡ lẫn nhau để cầu sanh Tịnh Độ, dựa vào kinh nghiệm mà đã được vãng sanh của họ để đến giúp đỡ những vong hồn còn chưa được vãng sanh này. Đoạn này là thuộc về việc lễ thỉnh người thân hoặc là những gia thân quyến thuộc đã qua đời.

Nếu như chúng ta viết cho những người tự sát mà chết, hoặc là người chết thảm, hoặc là người lúc sinh tiền có thể đã tạo ra trọng nghiệp, chúng ta có thể phải đặc biệt khải thỉnh Địa Tạng Bồ Tát có thể đặc biệt quan tâm những vong hồn này. Nếu như là họ đang ở trong địa ngục để chịu khổ, cũng xin khẩn thỉnh Địa Tạng Bồ Tát đại từ đại bi dẫn dắt những vong linh khổ nạn ấy đến được nơi này để lắng nghe Phật pháp, có thể

giúp đỡ họ sớm ngày thoát ly biển khổ, thoát khỏi cái khổ địa ngục. Đây được xem như một lời khẩn nguyện đối với việc siêu độ người quá vãng.

Tiếp đến nữa là lịch đại tổ tiên, lịch đại tổ tiên thì chúng ta thỉnh cầu như thế nào? Hậu học thì khẩn cầu như thế này. Đầu tiên tưởng trình rằng hậu học là con cháu nhà họ Dương, hôm nay có được cơ duyên ở trong Pháp hội, có thể vì tất cả lịch đại tổ tiên và cả gia thân quyến thuộc (đều là trưởng bối) đều đã quá vãng mà lập bài vị, hy vọng rằng lịch đại tổ tiên và gia thân quyến thuộc nếu như còn đang chịu khổ nạn có thể được Phật lực gia trì, tất cả tổ tiên đều có thể đến đây để lắng nghe Phật pháp; nếu như đã tái sanh đến cõi lành, hoặc giả là đã được vãng sanh đến Cực Lạc thế giới, cũng xin họ có thể đến dẫn dắt con cháu đời sau, hy vọng tăng cao phẩm vị; còn nếu đã vãng sanh vào những cõi khác, đầu thai sanh vào những cõi khác, cũng hy vọng được ở trong Phật lực gia trì, những người ở trong mỗi một đạo này, hoặc là nói những chúng sanh này đều có thể nghe Phật pháp; nếu đời này không được, hy vọng họ trong đời vị lai đều có được cơ duyên nghe Phật pháp. Đây là lời cầu khẩn đối với lịch đại tổ tiên.

Đối với người bị bệnh

Nếu như là bị bệnh, hoặc giả là nói hiện tại thân tâm không được yên định, thì những chúng sanh như vậy chúng ta sẽ viết bài vị tiêu tai. Chúng ta viết xong bài vị tiêu tai, nếu như chính người này họ có thể tự sám hối nghiệp chướng của mình, lại khai thỉnh chư Phật Bồ Tát từ bi quan tâm đặc biệt, đây là tốt nhất vậy. Nếu như là chúng ta viết cho một người khác, cũng càng phải nên vì người này mà khẩn cầu, mà thậm nguyện, hy vọng họ có thể nhận được Phật lực gia trì, sức khỏe có thể dần tốt lên. Ngoài ra, nếu những người được viết bài vị này không phải là Phật tử, còn chưa nghe được Phật pháp, nên đặc biệt khai thỉnh chư Phật Bồ Tát gia bị cho họ, có thể khiến họ ngay đời này có cơ duyên có thể nghe Phật pháp, không những có thể nghe được Phật pháp, mà còn có thể phát nguyện cầu sanh Tịnh Độ, vĩnh thoát cái khổ luân hồi.

Chúng ta cũng thấy được, có rất nhiều người cầu phước cho gia thân quyến thuộc của chính mình cũng đã nhận được những cảm ứng rất lớn. Tại sao có thể nhận được cảm ứng lớn như vậy? Đều là bởi tâm chí thành đã đem đến. Chí thành cảm thông, chúng ta nhất định phải tin tưởng, tâm chân thành của chúng ta nhất định có thể hóa giải những thù địch giữa chúng ta với các oán thân trái chủ, dùng tâm chân thành ta cũng có thể giúp đỡ lịch đại tổ tiên của chúng ta, khiến họ cũng có thể vãng sanh đến cõi lành. Thông qua tâm chí thành của chúng ta, một số người thân tâm không được an định cũng có thể nhờ sự gia trì của Phật lực, họ cũng có thể dần dần được an định.

Ba năm trước, hậu học ở tại Học Viện Tịnh Tông Úc Châu, có vài vị đồng tham đạo hữu đã viết vài điều về những vị đồng tu không phải ở nơi đó. Ví dụ như có một vị cư sĩ, ông ở Singapore, lúc đó ông nói với tôi có một người bạn bệnh tình rất hiểm nghèo, bác sĩ cũng đã muốn ngưng bỏ việc trị liệu, ông muốn tôi nhanh chóng giúp ông viết bài vị. Tôi cũng nói với ông, ông nhất định nên thay vị ấy sám hối. Sau đó thì cũng

yêu cầu người nhà thay ông sám hối, mỗi một người phải thay ông cầu nguyện. Cái gọi là cầu nguyện chính là cùng với oán thân trái chủ tiến một bước để hiểu nhau, tiến một bước về sám hối. Nếu có thể như vậy, người nhà có thể tụng kinh niệm Phật cho ông, đem công đức hồi hướng cho tất cả oán thân trái chủ của ông, có thể bệnh sẽ càng nhanh lành hơn. Ông liền dựa theo phương thức của tôi mà làm. Cách hai ba ngày sau, ông nói với tôi kỳ tích đã xuất hiện. Bởi vì vốn dĩ bác sĩ đã từ bỏ việc chữa trị đối với người bị bệnh hiểm nghèo này rồi, đã kêu đưa ông về nhà rồi, không thể ngờ được vì trong gia đình quyến thuộc với nhau cùng tề tựu lại vì ông tụng kinh, vì ông cầu nguyện, vì ông sám hối, bệnh của ông đã chuyển biến tốt rất nhanh, chuyển nguy thành an.

Chúng ta có cơ duyên lập bài vị cho gia thân quyến thuộc, đồng thời còn viết bài vị, chúng ta nhất định phải nghĩ là hôm nay bản thân bạn là một người đi phát thiệp mời, là một người viết thiệp mời, chúng ta phải nên dùng cái tâm như thế này để cung thỉnh tất cả những chúng sanh trong không gian không đồng duy thứ, chỉ có phương pháp tốt nhất chính là tâm chân thành, chân thành mới có thể cảm động đối phương, chân thành mới có thể chiêu cảm tất cả vong linh, họ nhất định sẽ vô cùng vui lòng. Chúng ta cũng rất vui lòng thay họ lễ thỉnh, khiến họ có thể nghe được phương pháp chân chánh là khổ được vui. Đây là thuộc về việc chúng ta vì tất cả chúng sanh trong không gian không đồng duy thứ viết bài vị, chúng ta nên phải quy cũ việc lễ thỉnh đã làm.

Nếu như đây là đạo tràng, rất nhiều người đã viết nhiều bài vị như vậy, người phụ trách của đạo tràng thông thường cũng là cư sĩ đảm đương công việc này, vào lúc đó tôi muốn yêu cầu tất cả những người thiện nguyện đem tất cả bài vị mà tôi đã viết xong, tôi hy vọng rằng trong lúc bọn họ đem đi dán phải dùng tâm thanh tịnh, trong tâm phải niệm thầm Phật hiệu, từng tờ từng tờ một phải được sắp xếp cho thật ngay ngắn chỉnh tề, xếp cho thật tốt. Chúng ta lại đem dán lên tường, càng phải nên đem chúng dán ngay ngắn thành từng khu vực một. Ví dụ như lũy kiếp oán thân trái chủ thì để một chỗ, lịch đại tổ tiên thì để cùng nhau, vãng sanh liên vị lại để ở một nơi, dựa theo trình tự, dựa theo thứ tự, đem những bài vị này dán cho thật sạch sẽ, thật chỉnh tề. Trong khi dán lên nhất định phải có tâm hy vọng đem việc bố trí hội trường làm cho thật tốt, khiến những chúng sanh này đều rất hoan hỷ đến đây lắng nghe Phật pháp.

Cũng có người sẽ hỏi, bài vị viết nhiều như vậy có hiệu quả không? Rất nhiều người đều đã hỏi đến vấn đề này. Nếu như viết không hết, chúng tôi làm sao có thể viết cho hết, bài vị nhiều đến như vậy làm sao viết cho xong? Cho nên tại rất nhiều đạo tràng họ đều có sự phiền quấy giống như nhau, nơi nhỏ như vậy chúng tôi làm sao có thể chú ý mọi mặt, đem hết bài vị chúng sanh đều treo lên hết? Về vấn đề này, hậu học có cách nhìn như thế này.

Nếu như đạo tràng chúng ta quá nhỏ, chúng ta cứ mỗi một tờ bài vị siêu độ gần như đều có thể viết được mười cái, có cái thì một trang có thể viết năm cái, chúng ta

phải nên đem xếp cho được chỉnh tề, để vào trong cái hộp cũng có thể được, nhưng mà nhất định phải lễ thỉnh Long Thiên Hộ Pháp, lễ thỉnh thần hộ pháp của đạo tràng, hy vọng họ có thể lượng thứ, hy vọng họ có thể đem những bài vị này an bài cho được thỏa đáng, khiến cho tất cả những chúng sanh ghé bước đến Pháp hội đều có thể tiếp nhận thật hoan hỷ.

Hôm nay thời gian đến rồi, trong tiết tới chúng tôi lại tiếp tục báo cáo với mọi người.